

Residue

How do nuclear events leave traces that persist not only in bodies and environments, but also in collective memory and behavior?

Hoe laten nucleaire gebeurtenissen sporen na die niet alleen in lichamen en omgevingen voortleven, maar ook in het collectieve geheugen en gedrag?

Hosted by: Hanzhang Liu

Project Information (EN)

Incident

Residue takes as its starting point two waves of salt hoarding in China, triggered by the Fukushima nuclear disaster in 2011 and the release of treated wastewater in 2023.

Although ordinary table salt cannot protect people from radiation, and seawater contamination never threatened salt supplies, the panic repeatedly resurfaced.

Rather than focusing on the disaster itself, the work examines the residues it leaves behind: fears, habits, emergency responses and collective behaviours that continue to circulate long after the event has faded from public attention.

Materialization

The installation gives physical form to invisible chemical and behavioural residues.

Its central skeletal structure resembles both bones and marine formations, referring to chemical residue: radioactive elements such as Strontium-90 can enter the body and become embedded in bones.

Cast aluminium objects derive from sites, infrastructures, testing procedures and incidents associated with Fukushima. Over time, salt crystals accumulate across these forms, gradually obscuring the information beneath them as behavioral residue becomes matter.

Conclusion

By drawing parallels between radioactive incorporation and social repetition, Residue explores how collective behavior can accumulate like matter, gradually becoming part of the structures through which we perceive, remember, and respond to the world.

Projectinformatie (NL)

Incident

Residue vertrekt vanuit twee golven van zouthoarden in China, die werden uitgelokt door de kernramp in Fukushima in 2011 en het lozen van gezuiverd afvalwater in 2023.

Hoewel gewoon keukenzout geen bescherming biedt tegen straling en de zoutvoorraad nooit door zeewaterverontreiniging in gevaar kwam, laaide de paniek telkens weer op.

In plaats van zich op de ramp zelf te richten, onderzoekt het werk de sporen die deze achterlaat: angsten, gewoonten, reacties in noodsituaties en collectief gedrag dat blijft voortleven, lang nadat de gebeurtenis uit de

publieke belangstelling is verdwenen.

Materialisatie

De installatie geeft fysieke vorm aan onzichtbare chemische en gedragsmatige residuen.

De centrale skeletstructuur doet denken aan zowel botten als mariene formaties en verwijst daarmee naar chemische residuen: radioactieve elementen zoals strontium-90 kunnen het lichaam binnendringen en zich in de botten nestelen.

De gegoten aluminium objecten zijn afgeleid van locaties, infrastructuren, testprocedures en incidenten die met Fukushima in verband staan. Na verloop van tijd hopen zoutkristallen zich op deze vormen op, waardoor de informatie eronder geleidelijk aan het zicht wordt onttrokken en gedragsmatig residu materie wordt.

Conclusie

Door parallellen te trekken tussen radioactieve incorporatie en sociale herhaling, onderzoekt *Residue* hoe collectief gedrag zich kan ophopen als materie en geleidelijk deel kan gaan uitmaken van de structuren waarmee we de wereld waarnemen, ons herinneren en erop reageren.

Image List

Filename	Caption	Credit
h12_1785771820.jpg	Residue, installation view	© Hanzhang Liu

The images above are included in the ZIP under /images.